

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio Secunda. Necessitas Finis Desumpta Ex Parte Hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Meditatio Secunda.

NECESSITAS FINIS DESUMPTA EX

PARTE HOMINIS.

Oratio præparatoria, Præludium primum & Secundum sicut med. primâ.

Intellectus.

Punctum Primum.

MEMORIA ex fine hominis proponit præcipuè illud. *Ut*

Dominum Deum suum laudet &c.

Intellectus considerat: si Deus pro solo suo dominio, auctoritate, jubendi supremâ potestate demandâset laudem & servitium, idque summum & æternum, nullo tuo commodo & mercede: parendum fuisset, ob rationes meditationis primæ, itaque serviunt creaturæ inferiores homine & aliquando perituræ. (a) At nunc Deus

ita vult laudem & servitium; ut cum tu Dei es, Deus vicissim sit *tuus*. *Tuus* est, dum finem mandat totâ affectione divinæ voluntatis & benevolentiae exuberantis ad se tibi communicandum, utque salvus & beatus

Voluntas.

(a) *Humillima confessio coram Deo & SS. supremi Dei in te Domini, tuæque summæ obligationis ad quidvis &c.*

Adoratio ejusdem, oblatio tui & facultatum tuarum omnium involuntatem omnem & solius Domini.

(b) *Admiratio stupenda bonitatis, tantò magis.*

Intellectus.

sis. Tuus est, ac esse cupit totâ plenitudine divinarum perfectionum, & felicitatis. Tuus omni titulo felicitatis, amoris & dulcedinis, Pater, amator, possessio &c. Tuus eâ quidem plenitudine tum affectûs tum dulcedinis suæ, ac si tuus tantum & non alterius esset; tota æternitate. (b)

Mirabilis circulus, quem instituit infinita bonitas: qui est solus & necessarius fructus Deo ex homine debitus, idem est hominis, sola, summa, æterna felicitas. (b)

Conclusio practica: Certò dandum est hoc tam divinè amanti Deo, quod amore mei constituit; atque ut meus sit: summa ei laus, amor, veneratio, obsequium.

Reflexio: Quantâ hæctenus laude, amore, reverentiâ & obsequio Dei bonam voluntatem æquaveris? Aut è contrario? &c. Uti med. I. p. I.

Quid causæ, cur malè? &c. quid deinceps? &c.

Voluntas.

Major, quò ipsa major est in se affectione & re &c. quò major voluntas & indignitas.

Humillima ejus adoratio, gratiarum actio.

Gaudium summum de bono, felicitate tuâ, quod non potest esse major, dulcior &c.

Amor magnus tam mirabiliter amantis.

Pun-

Intellectus.

Punctum Secundum.

Memoria recolit, quòd Creatus homo Creatoris Dei viva & certissima imago sit.

Intellectus considerat: quid agit nunc Deus, quid egit ab æterno, quid aget in infinita æternitate? quod objectum, quæ actio digna Deo, & beata? Cognoscere, Laudare & Amare seipsum: quid quid verò aliud agit; ex sui cognitione & amore, est ad sui cognitionem, amorem, & voluntatem. (a)

Hæc sola & tota Dei vita: hinc Dei perfectio & quies, & beatitudo. Per cognitionem in divinis filius, per amorem Spiritus S. sine cognitione, & amore sui nec viveret Deus, nec beatus, nec sanctissima Trinitas esset; sed Deus in tenebris æternis infelicissimus &c. Nec alio objecto nec alia actione potest fœlix esse Deus. (a)

Dei imago homo est, utriusque eadem esse debet actio, vita, perfectio, beatitudo, quies: laudare, & amare Deum, nunc

Voluntas.

(a) *Æstimatio, & approbatio summa illius Divinæ, & æternæ actionis.*

Gaudium & Gratulatio Deo quod sit & habeat quo dignissimus est, & quo summè fœlix.

Desiderium imitando præstandi Deo aliquid gratissimum.

(b) *Magnus Gaudium, gratiarum actio humillima; quod cum imago Dei sis, actione similis esse possis ad &*

Intellectus.

& in æternum : hoc est tandem saluum fieri. è contrario! &c. (b)

Non potest Deus me facere feliciorum quam hoc genere felicitatis. Divinum est. Æternum est. (b)

Non potest me Deus infelicem facere peiori, & longiori genere infelicitatis, quam huius objecti & actionis, & vitæ detrimento. Summum & æternum est. (c)

Conclusio practica: Quanta felicitas finis, quanta infelicitas in ejus jactura, aut detrimento, tam mihi necessarium est, certumque esse debet, hunc solum finem prosequi, & ab eo, nec per peccatum, nec per imperfectionem ullam discedere.

Reflexio sicut superius. (d)

Memoria proponit, quòd creatus sim à Deò, ut etiam in hac vita laudem Deum, eique *serviam*.

Intellectus expendit; quod etiam in hac vita laudare, & amare Deum, ejusque voluntatem facere sit vita divina: vitæ in

Voluntas.

eius gloriam, tuam summam felicitatem: *Desiderium*

(c) *Magnus*

sollicitus timor, æternum ac unco memento etiam ab hoc deficias.

(d) *Dolor in*

tensus & confusio

(e) *Gaudium*

& gratiæ magnæ pro magna illa felicitate in terris, si mente felicitati æterna.

Desiderium per

fectè in minimis & magnis hac # surpandi.

coelo

Intellectus.

coelo & æternum agenda principium, meritum, mensura, omen, arrha. Solus pro hac, & altera vita, summus honor, lucrum, dulcedo, satisfactio, quies, tam amabili, & magno, tam amanti, tantæ meæ beatitudini in Laude & amore magno, magna & multa præstare. (e)

Conclusio practica: quam mihi necessarium & serium est, nunc, & æternum beatum esse tam necessarium, & serium esse debet, ut nunc dominum Deum meum laudem, ameni valde, & perfectè serviam.

Reflexio sicut in prioribus. (f)

Voluntas.

(f) *Valdè magnus dolor de damno tam ingenti, & turpi & multo, & irreparabili pro hac & altera vita tibi & Deo.*

Propositum.

Colloquium.

Pater & Ave.

Meditationis secundæ Compendiū.

Summa necessitas est prosequendi finem à Deo homini constitutum: quia

1. Ex summo Dei in nos amore est:
2. Summa & divina in æternitate
- 3 Summa & divina hominis in hac vita felicitas est.